



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

27. března 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Ochranné známky – Směrnice 2008/95/ES – Článek 2 a čl. 3 odst. 1 písm. b) – Zamítnutí zápisu nebo neplatnost – Posouzení *in concreto* rozlišovací způsobilosti – Kvalifikace ochranné známky – Dopad – Barevná ochranná známka nebo obrazová ochranná známka – Grafické ztvárnění ochranné známky, která byla předložena jako obrazová ochranná známka – Podmínky zápisu – Grafické ztvárnění, které není dostatečně jasné a přesné“

Ve věci C-578/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud, Finsko) ze dne 28. září 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 3. října 2017, v řízení zahájeném

Oy Hartwall Ab

za přítomnosti:

Patentti- ja rekisterihallitus,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda sedmého senátu vykonávající funkci předsedy čtvrtého senátu, K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Juhász (zpravodaj) a C. Vajda, soudci,

generální advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. září 2018,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Oy Hartwall Ab J. Palmem, oikeudenkäyntiavustaja,
- za finskou vládu S. Hartikainenem, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi É. Gippini Fournierem a I. Koskinenem, jakož i J. Samnadda, jako zmocněnci

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 22. listopadu 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: finština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 2 a čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 2008, L 299, s. 25).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci řízení zahájeného společností Oy Hartwall Ab ve věci rozhodnutí, kterým Patentti- ja rekisterihallitus (Úřad pro duševní vlastnictví, Finsko) zamítl žádost o zápis ochranné známky podanou společností Hartwall.

Právní rámec

Směrnice 2008/95

- 3 Bod 6 odůvodnění směrnice 2008/95 stanoví:

„Členské státy by si měly podržet úplnou volnost v úpravě procesních ustanovení o zápisu, zrušení a neplatnosti ochranných známek získaných zápisem. Mohou například stanovit formu řízení ve věcech zápisu a neplatnosti, rozhodnout, zda starší práva musí být uplatněna v řízení o zápisu nebo v řízení o neplatnosti nebo v obou řízeních, a upravit řízení o námitkách či průzkumové řízení z úřední povinnosti, popřípadě oboje, v případě, že starší práva mohou být uplatněna v řízení o zápisu. Členské státy by si měly ponechat možnost upravit účinky zrušení nebo neplatnosti ochranných známek.“

- 4 Článek 2 této směrnice, nadepsaný „Označení, jež mohou tvořit ochrannou známku“, stanoví:

„Ochrannou známkou může být jakékoli označení schopné grafického ztvárnění, zejména slova, včetně osobních jmen, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho balení, pokud jsou tato označení způsobilá odlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků či služeb jiných podniků.“

- 5 Článek 3 uvedené směrnice, nadepsaný „Důvody pro zamítnutí či neplatnost“, v odstavcích 1 a 3 stanoví:

„1. Do rejstříku nesmějí být zapsány, a jsou-li zapsány, mohou být prohlášeny neplatnými:

[...]

b) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost;

[...]

3. Přihláška ochranné známky není zamítnuta nebo v případě, že je ochranná známka zapsána, není prohlášena za neplatnou podle odst. 1 písm. b), c) nebo d), pokud před podáním přihlášky získala v důsledku užívání rozlišovací způsobilost. Nadto mohou členské státy stanovit, že se toto ustanovení použije také v případě, že rozlišovací způsobilost byla získána po dni podání přihlášky ochranné známky nebo po dni jejího zápisu.“

Finské právo

- 6 Tavaramerkkilaki (7/1964) [zákon o ochranných známkách (7/1964)], ve znění použitelném na spor v původním řízení, stanoví v § 1 odst. 2, že „ochrannou známku mohou tvořit všechna označení schopná grafického ztvárnění, která jsou způsobilá odlišit výrobky uváděné do obchodního oběhu od ostatních výrobků. Ochrannou známku mohou tvořit zejména slova, včetně osobních jmen, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho balení“.
- 7 Ustanovení § 13 tohoto zákona stanoví, že „ochranná známka, která má být zapsána, musí být způsobilá odlišit výrobky svého majitele od výrobků třetích osob. [...] Při posuzování rozlišovací způsobilosti označení je zapotřebí zohlednit všechny okolnosti případu, zejména jak dlouho a v jakém rozsahu byla ochranná známka používána“.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 8 Přihláškou ze dne 20. září 2012 žádala společnost Hartwall Úřad pro duševní vlastnictví o zápis níže vyobrazeného označení, které bylo popsáno takto: „Barvy označení jsou modrá (PMS 2748, PMS CYAN) a šedá (PMS 877)“, jakožto barevné ochranné známky (dále jen „dotčená ochranná známka“).



- 9 Výrobky, pro které byl zápis požadován, náležejí do třídy 32 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu „Minerální vody“.
- 10 V návaznosti na mezitímní usnesení Úřadu pro duševní vlastnictví společnost Hartwall uvedla, že žádá o zápis přihlašované ochranné známky jakožto „barevné ochranné známky“, a nikoli obrazové ochranné známky.
- 11 Rozhodnutím ze dne 5. června 2013 zamítl Úřad pro duševní vlastnictví přihlášku zápisu dané ochranné známky z důvodu, že postrádala rozlišovací způsobilost.
- 12 V tomto ohledu Úřad pro duševní vlastnictví zdůraznil, že nemůže udělit výlučné právo k zápisu daných barev, není-li prokázáno, že barvy, jejichž ochrana je požadována na základě právních předpisů v oblasti ochranných známek, získaly rozlišovací způsobilost z důvodu dlouhodobého a významného používání.
- 13 Ve svém rozhodnutí Úřad pro duševní vlastnictví uvedl, že studie trhu vyhotovená společností Hartwall ukázala, že dobré jméno sporné ochranné známky nebylo prokázáno ohledně barev jako takových, nýbrž ohledně obrazového označení, jehož obrysy jsou ohraničeny a vymezeny. V rozporu s požadavkem vyplývajícím ze stálé praxe uvedeného úřadu tedy nebylo prokázáno, že kombinace barev, pro niž byl požadován zápis, byla používána k označení výrobků navrhovaných společností Hartwall dostatečně dlouho a významně k tomu, aby získala ve Finsku ke dni podání přihlášky rozlišovací způsobilost z důvodu tohoto užívání.
- 14 Společnost Hartwall podala proti tomuto rozhodnutí Úřadu pro duševní vlastnictví žalobu k markkinaoikeus (obchodní soud, Finsko), která byla zamítnuta.

- 15 Na podporu tohoto rozhodnutí markkinaoikeus (obchodní soud) uvedl, že grafické ztvárnění, o jehož ochranu bylo požádáno na základě právních předpisů v oblasti ochranných známek, nezahrnuje systematické uspořádání přiřazující dotčené barvy předem určeným a jednotným způsobem, a tedy toto označení nesplňuje požadavky grafického ztvárnění, jež se uplatňují na zápis označení na základě zákona o ochranných známkách (7/1964).
- 16 Společnost Hartwall podala proti rozhodnutí markkinaoikeus (obchodní soud) odvolání k předkládajícímu soudu, tj. ke Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud, Finsko).
- 17 Předkládající soud uvádí, že pokud je mu známo, Soudní dvůr zatím nevyřešil otázku, zda označení vyobrazené ve formě barevné kresby, může či nemůže být zapsáno jako „barevná ochranná známka“. Dodává, že Soudní dvůr ještě nerozhodoval ani o dopadu, jaký má kvalifikace ochranné známky jako barevné ochranné známky, na posouzení její rozlišovací způsobilosti.
- 18 Předkládající soud zdůrazňuje důležitost odpovědi na tuto otázku ve věci, která mu byla předložena, jelikož Úřad pro duševní vlastnictví má za to, že pokud jde o barevnou ochrannou známku, rozlišovací způsobilost označení musí být prokázána dlouhodobým a významným užíváním tohoto označení.
- 19 Táže se tudíž na důsledky, jaké má daná kvalifikace provedená osobou, která žádá o ochranu na základě právních předpisů v oblasti ochranných známek, na označení.
- 20 Za těchto podmínek se Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Je pro účely výkladu článku 2 směrnice [2008/95] a podmínky týkající rozlišovací způsobilosti ochranné známky ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice relevantní otázka, zda je žádáno o zápis ochranné známky jako obrazové ochranné známky, anebo jako barevné ochranné známky?
- 2) Pokud je kvalifikace ochranné známky jako barevné ochranné známky, anebo obrazové ochranné známky relevantní pro účely posouzení její rozlišovací způsobilosti, musí být ochranná známka zapsána bez ohledu na její vyobrazení ve formě kresby jako barevná ochranná známka v souladu s přihláškou ochranné známky, nebo ji lze zapsat pouze jako obrazovou ochrannou známku?
- 3) Pokud lze jako barevnou ochrannou známku zapsat známku vyobrazenou v přihlášce ochranné známky v podobě kresby, je zápis ochranné známky jakožto barevné ochranné známky vyjádřené v přihlášce ochranné známky grafickým ztvárněním, které je dostatečně přesné, jak vyžaduje judikatura Soudního dvora týkající se zápisu barevné ochranné známky (a tudíž není zápisem samotné abstraktní barvy bez tvaru a obrysu jakožto ochranné známky), podmíněn mimo jiné předložením takového podloženého důkazu o užívání, jako je důkaz vyžadovaný Úřadem pro duševní vlastnictví, nebo jakéhokoli jiného požadovaného důkazu?“

K předběžným otázkám

- 21 Je třeba předeslat, že směrnice 2008/95 nestanovuje kategorie ochranných známek a ani článek 2, ani čl. 3 odst. 1 písm. b) a čl. 3 odst. 3 této směrnice nerozlišují mezi kategoriemi ochranných známek (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. června 2014, Oberbank a další, C-217/13 a C-218/13, EU:C:2014:2012, bod 46).
- 22 Podle bodu 6 odůvodnění směrnice 2008/95 členským státům přísluší stanovit formu řízení ve věcech zápisu a neplatnosti ochranných známek a zachovávají si v této oblasti plnou volnost přijmout pravidla, kterými se tato řízení řídí.

- 23 Tato volnost však nemůže ve výsledku odporovat harmonizované definici pojmu „ochranná známka“ a kritériím, která upravují rozlišovací způsobilost ochranné známky, tak jak obojí vyplývají z článku 2 a čl. 3 odst. 1 směrnice 2008/95, jinak by byl narušen užitečný účinek této směrnice a řádné fungování systému zápisu ochranných známek.

K první otázce

- 24 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda článek 2 a čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice 2008/95 musí být vykládány v tom smyslu, že kvalifikace označení buď jako „barevná ochranná známka“, nebo jako „obrazová ochranná známka“, kterou do přihlášky uvedl přihlašovatel, představuje prvek, který je relevantní pro posouzení otázky, zda toto označení může představovat ochrannou známku, a popřípadě zda má tato ochranná známka rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) této směrnice.
- 25 V této souvislosti je nejprve třeba uvést, že skutečnost, že je požadován zápis označení jakožto „barevné ochranné známky“ nebo „obrazové ochranné známky“, je relevantní pro určení předmětu a rozsahu ochrany přiznané právními předpisy v oblasti ochranných známek pro účely použití článku 2 směrnice 2008/95. Kvalifikace označení jako „barevná ochranná známka“ nebo „obrazová ochranná známka“ totiž přispívá ke zpřesnění předmětu a rozsahu ochrany požadované na základě právních předpisů v oblasti ochranných známek, neboť umožňuje specifikovat, zda jsou předmětu přihlášky i obrisy.
- 26 Pokud jde o dopad, který má kvalifikace označení jako „barevná ochranná známka“, nebo jako „obrazová ochranná známka“ na posouzení rozlišovací způsobilosti, je třeba konstatovat, že když příslušný orgán posuzuje žádost o zápis ochranné známky, musí pro účely určení, zda označení, jehož ochrana je požadována na základě právních předpisů v oblasti ochranných známek, má rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice 2008/95, provést posouzení *in concreto* a přitom vzít v úvahu všechny příslušné okolnosti konkrétního případu včetně případně toho, jak bylo toto označení užíváno (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. května 2003, *Libertel*, C-104/01, EU:C:2003:244, bod 76; ze dne 12. února 2004, *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, EU:C:2004:86, body 31 až 35, jakož i ze dne 24. června 2004, *Heidelberger Bauchemie*, C-49/02, EU:C:2004:384, bod 41).
- 27 Posouzení rozlišovací způsobilosti ochranné známky proto nemůže být provedeno *in abstracto* (rozsudek ze dne 12. února 2004, *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, EU:C:2004:86, bod 31).
- 28 Kromě toho Soudní dvůr rozhodl, že kritéria posouzení rozlišovací způsobilosti ochranných známek tvořených barvou jsou stejná jako kritéria použitelná na jiné kategorie ochranných známek. Obtíže, s nimiž může být na základě jejich povahy spojeno prokázání rozlišovací způsobilosti některých kategorií ochranných známek a jež lze oprávněně vzít v úvahu, neodůvodňují stanovení přísnějších kritérií pro posouzení uvedené způsobilosti, která by nahrazovala kritérium rozlišovací způsobilosti, jak je vykládáno v judikatuře Soudního dvora, jež se týká jiných kategorií ochranných známek, nebo se od něj odchylovala (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. června 2014, *Oberbank a další.*, C-217/13 a C-218/13, EU:C:2014:2012, body 46 a 47).
- 29 Ačkoliv kritéria týkající se posouzení rozlišovací způsobilosti jsou tatáž jak pro barevné ochranné známky, tak pro obrazové ochranné známky, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že vnímání relevantní veřejnosti není nutně stejné, když se jedná o označení tvořené barvou jako takovou, jako v případě slovní nebo obrazové ochranné známky. Zatímco veřejnost je zvyklá vnímat slovní nebo obrazové ochranné známky přímo jako označení identifikující původ výrobku, inherentní vlastnost rozlišit výrobky určitého podniku obvykle u barvy jako takové chybí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. května 2003, *Libertel*, C-104/01, EU:C:2003:244, bod 65).

- 30 Soudní dvůr tak rozhodl, že pokud jde o barvu jako takovou, existenci rozlišovací způsobilosti před tím, než začne být ochranná známka užívána, si lze představit jen za výjimečných okolností, a že i když barva jako taková nemá *ab initio* rozlišovací způsobilost, může ji nabýt v důsledku svého užívání v souvislosti s výrobky nebo službami, pro které je zápis ochranné známky požadován (rozsudek ze dne 6. května 2003, Libertel, C-104/01, EU:C:2003:244, body 66 a 67).
- 31 Kromě toho, pro posouzení rozlišovací způsobilosti, kterou může mít barva jako taková nebo kombinace barev jakožto ochranná známka, je třeba zohlednit obecný zájem na tom, aby nedošlo k nepatřičnému omezení dostupnosti barev pro ostatní subjekty nabízející výrobky nebo služby takového typu, jako jsou výrobky nebo služby, pro které je žádáno o zápis (rozsudky ze dne 6. května 2003, Libertel, C-104/01, EU:C:2003:244, bod 60, a ze dne 24. června 2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, bod 41).
- 32 Judikatura Soudního dvora uvedená v předchozích bodech však nezbavuje orgány příslušné v oblasti ochranných známek povinnosti provést posouzení rozlišovací způsobilosti *in concreto*, které bere v úvahu všechny relevantní okolnosti projednávaného případu. S takovým posouzením by bylo v rozporu, kdyby tyto orgány mohly přiznat rozlišovací způsobilost barvě jako takové nebo kombinaci barev pouze z důvodu, že je takové barevné označení užíváno v souvislosti s přihlašovanými výrobky nebo službami.
- 33 Dále, pokud označení, jehož zápis jako ochranné známky je požadován, tvoří kombinace barev, která je popsána abstraktním způsobem a bez obrysu, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že grafické ztvárnění tvořené těmito barvami musí obsahovat systematické uspořádání, které přiřazuje dotčené barvy předem určeným a stálým způsobem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. června 2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, bod 33).
- 34 V rámci komplexního posouzení rozlišovací způsobilosti *in concreto* je tak třeba zkoumat, zda a v jakém rozsahu může předmětné označení získat na základě kombinace barev obsahující systematické uspořádání inherentní rozlišovací způsobilost.
- 35 V důsledku toho je třeba na první otázku odpovědět tak, že článek 2 a čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice 2008/95 musí být vykládány v tom smyslu, že kvalifikace označení buď jako „barevná ochranná známka“, nebo jako „obrazová ochranná známka“, kterou v přihlášce zvolil přihlašovatel, představuje jeden z prvků, které jsou relevantní pro posouzení otázky, zda toto označení může představovat ochrannou známku ve smyslu článku 2 této směrnice, a popřípadě zda má tato ochranná známka rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice, avšak nezbavuje orgán příslušný v oblasti ochranných známek jeho povinnosti provést komplexní posouzení rozlišovací způsobilosti dané ochranné známky *in concreto*, což znamená, že tento orgán nemůže odmítnout zapsat označení jako ochrannou známku pouze z důvodu, že uvedené označení nezískalo rozlišovací způsobilost proto, že je užíváno v souvislosti s přihlašovanými výrobky nebo službami.

K druhé otázce

- 36 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 2 směrnice 2008/95 vykládán v tom smyslu, že brání zápisu ochranné známky, jako je ochranná známka dotčená ve věci v původním řízení, která je v přihlášce ochranné známky vyobrazena jako kresba, jakožto barevné ochranné známky.
- 37 V projednávané věci předkládající soud uvádí, že podle přihlášky, kterou podala společnost Hartwall, označení, v souvislosti s nímž je požadována ochrana, je vyobrazeno ve formě barevné kresby s ohraničenými obrysy, ačkoli kvalifikace, kterou společnost Hartwall zvolila v souvislosti s ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, se týká kombinace barev bez obrysů.

- 38 V této souvislosti je třeba zdůraznit, že podle ustálené judikatury Soudního dvora může být označení zapsáno jako ochranná známka, pouze pokud je přihlašovatel předložil ve formě grafického ztvárnění v souladu s požadavky uvedenými v článku 2 směrnice 2008/95 v tom smyslu, že předmět a rozsah požadované ochrany jsou jasně a přesně určeny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. května 2003, Libertel, C 104/01, EU:C:2003:244, bod 29 a citovaná judikatura).
- 39 Slovní popis označení přispívá ke zpřesnění předmětu a rozsahu ochrany požadované na základě právních předpisů v oblasti ochranných známek (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. listopadu 2003, Shield Mark, C-283/01, EU:C:2003:641, bod 59, a například rozsudek ze dne 24. června 2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, bod 34).
- 40 Jak přitom v podstatě uvedl generální advokát v bodech 60 až 63 svého stanoviska, pokud v přihlášce ochranné známky existuje rozpor mezi označením, jehož ochrana je požadována ve formě kresby, a kvalifikací, kterou přihlašovatel zvolil pro svou ochrannou známku, jenž vede k tomu, že nelze přesně určit předmět a rozsah ochrany požadované na základě právních předpisů v oblasti ochranných známek, musí příslušný orgán zamítnout zápis této ochranné známky z důvodu nedostatku jasnosti a přesnosti přihlášky ochranné známky.
- 41 V projednávaném případě je označení, jehož ochrana je požadována, ztvárněno ve formě figurativní kresby, kdežto slovní popis se týká ochrany vztahující se pouze na dvě barvy, tj. na modrou a šedou barvu. Společnost Hartwall navíc upřesnila, že žádá zápis dotčené ochranné známky jako barevné ochranné známky.
- 42 Z těchto okolností je podle všeho zřejmý rozpor, který prokazuje nedostatek jasnosti a přesnosti žádosti o ochranu na základě právních předpisů v oblasti ochranných známek.
- 43 V důsledku toho je na druhou otázku třeba odpovědět tak, že článek 2 směrnice 2008/95 musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti, které nastaly ve věci v původním řízení, brání zápisu označení jako ochranné známky, protože existuje rozpor v přihlášce, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

K třetí otázce

- 44 S ohledem na odpověď na druhou otázku není na třetí otázku třeba odpovídat.

K nákladům řízení

- 45 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 2 a čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, musí být vykládány v tom smyslu, že kvalifikace označení buď jako „barevná ochranná známka“, anebo jako „obrazová ochranná známka“, kterou při jeho zápisu zvolil přihlašovatel, představuje jeden z prvků, které jsou relevantní pro posouzení otázky, zda toto označení může představovat ochrannou známku ve smyslu článku 2 této směrnice, a popřípadě zda má tato ochranná známka rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice, avšak nezbavuje orgán příslušný v oblasti ochranných známek

jeho povinnosti provést komplexní posouzení rozlišovací způsobilosti dané ochranné známky *in concreto*, což znamená, že tento orgán nemůže odmítnout zapsat označení jako ochrannou známku pouze z důvodu, že uvedené označení nezískalo rozlišovací způsobilost proto, že je užíváno v souvislosti s přihlašovanými výrobky nebo službami.

- 2) Článek 2 směrnice 2008/95 musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti, které nastaly ve věci v původním řízení, brání zápisu označení jako ochranné známky, protože existuje rozpor v přihlášce, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

Podpisy.